Naša šola nosi ime po velikem heroju

Ponosni smo, da nosi naša šola ime tovariša Edvarda Kardelja. Nikoli ga ne bomo pozabili.

Edvard Kardelj je bil revolucionar, borec za srečo ljudi. Že zelo zgodaj se je začel bojevati za pravice in enakopravnost vseh delovnih ljudi. Končal je učiteljišče. Tudi potem je veliko študiral in prebiral knjige o razvoju socializma.

Neizmerno pa je ljubil naravo in še posebno slovenske gozdove in planine.

27. januarja počastimo obletnico njegovega rojstva.

BOŠTJAN TRTNIK
Novinarski krožek nižje stopnje
OŠ Edvarda Kardelja

Lov na divjega prašiča

Nekega dne me je oče vprašal, če grem z njim na lov. Seveda sem bil takoj za to. Bil je prvi dan lova. Primerno sem se oblekel in stekel v avto. Očetovo lovišče je pri Višnji gori.

Ko sva prispela tja, sem vzel nahrbtnik, oče pa je nosil vrečko koruze in puško. Koruzo je vzel zato, ker je to hrana za divjega prašiča. Ko sem prispel na prežo, sem bil ves poten. Čakala sva... Naenkrat mi je divje razbijalo. Oče je pomeril in oster pok je prerezal tišino. Merjasca je najprej vrglo v zrak, nato pa je izginil.

Medtem se je že stemnilo. Odšla sva iskat prašiča, to se pravi na nastrel. A nikjer ni bilo niti kaplje krvi. Oče je že mislil, da ga ni zadel. Naenkrat sva od nekod zaslišala, da se nekaj premetava. Odšla sva v tisto smer. Oče je posvetil k nekemu drevesu in — tam je ležal mrtev divji prešič. Oče mu je zavezal vrv za zadnje parklje in ga odvlekel do avta. Na srečo so bili zraven še drugi lovci in so mu pomagali. Merjasec je bil težak 130 kg, star pa sedem let. To je za lovca velika trofeja. Oče ga je odpeljal v Višnjo goro na veterinarsko postajo, jaz pa sem se z nekim lovcem odpeljal domov, ker je bila ura že deset. Vesel in ponosen sem bil na najin lov.

Ko bom star osemnajst let, se bom tudi jaz včlanil v lovsko družino in postal lovec, kot je moj oče.

IVICA DRLJAČA, 5. b
OŠ LEOPOLDA MAČKA-BORUTA

● Vlečnica na Urhu

Letos sem se naučila smučati. Smučam se doma. Gre mi že dobro. Včasih pa še padem. Smučam se rada. Včasih se grem smučat tudi na Urh. Z menoj gre očka. Tam je veliko otrok. Eni se smučajo, drugi se sankajo. Imam posebno vlečnico. Očka me prime za palice in me vleče na vrh hriba.

TANJA MARKOVIČ, 3. c
OŠ EDVARDA KARDELJA

● Slalom na Jančah

S starši sem se onega dne podal na smučanje na Janče. Ko smo prispeli tja, smo z avta vzeli smuči in si jih pripeli. Smučišče je bilo na osamljenem bregu in smo morali sneg teptati. Celo uro smo se spuščali pa bregu. S sestro sva postavile palice za slalom. Vsi smo prišli na cilj, razen mamice, podrla je vse palice za slalom. S sabo smo vzeli malico. Kot mi mignil smo jo pojedli. Bratec se jekmalu naveličal smučanja. Pričel se je kotaliti po bregu. Tudi midva s sestro sva odložila smuči. Vsi trije smo se drsali. Kmalu smo bili vsi mokri. Stekli smo k avtu. Odpeljali smo se domov. Doma je bilo prijetno toplo.

ALEŠ BERK, 4 a
OŠ EDVARDA KARDELJA

Ptice in mi

Čeprav radi govorimo, da so ptice naše velike prijateljice, vse preradi ostajamo le pri besedah. Radi jih poslušamo, ko žvrgolijo v poletnem gozdu ali opazujemo njihov lahkotni let med zelenimi krošnjami dreves. Pozimi pa preradi pozabimo nanje.

In prav pozimi lahko dokažemo našo naklonjenost naravi in njenim prebivalcem. V hudem mrazu pticam, ki ne odlete v tople kraje, trda prede. Njihova najdišča hrane so zamrznjena in marsikatera ptica premražena in lačna izgubi boj za življenje. Z malo dobre volje lahko rešimo nešteto ptic. Seme sončnic, razno zrnje, suhe drobtinice ali celo gnilo jabolko pomaga pticam prebroditi najbolj mrzle zimske dni in spomladi bo njihovo razposajeno petje zahvala za zimsko pomoč. In povejmo resnico: veliko okenskih polic je že posutih s ptičjo hrano, na mnogih vrtovih vise ptičje hišice.

Veliko pa je še vedno ljudi, ki so pozimi za ptice ne zmenijo. Pravzaprav jih še poleti komaj opazijo. V svojem neprestanem hlastanju po novih in novih dobrinah modernega sveta pozabljajo na naravo. Kako bi se šele spomnili prebivalcev narave, ko so v stiski? Pa vendar, ti ljudje se ne zavedajo, da tudi njim narava in njeni prebivalci nekaj pomenijo, in da bi morali tudi sami nekaj storiti zanje.

GREGA ERMAN, 8. a
OŠ TONETA TRTNIKA-TOMAŽA

● Zbirali smo papir

Pred kratkim smo se dogovorili, da se bomo lotili kacije zbiranja odpadnega papirja. Da bi bili vsi občani na akcijo opozorjeni, smo po hišah, blokih in stolpnicah nalepili plakate s podatki, kdaj bo pri njih akcija in da so k sodelovanju vabljeni vsi. Krajane smo opozorili že nekaj dni prej, tako da so vsi imeli čas pripraviti papir, ga povezati v svežnje in postaviti pred vrata svojih stanovanj. Nato smo bili na vrsti mi, šolarji, da ga prepeljemo v šolo.

Z akcijo smo naredili veliko dobrega, za papir pa smo dobili tudi denar, ki ga bomo porabili za ureditev zemljišča ter nasad cvetja in grmičevja okrog šole.

NATAŠA PODLESNIK, 6. c
OŠ KAREL DESTOVNIK-KAJUH

● Tudi pionirji smo samoupravljavci

Pred dnevi smo imeli razredno uro. Najprej smo zapeli pesem Jugoslavija. Nato je predsednica pionirske organizacije Mateja prebrala dnevni red. Pogovarjali smo se o pticah, ki so pozimi lačne. Dogovorili smo se, da bomo prinesli hrano zanje. Pogovarjali smo se tudi o praznovanju rojstnega dne tovariša Edvarda Kardelja, po katerem se imenuje naša šola. Dva sošolca sta dobila opomin v podpis staršem zaradi neprimernega vedenja. Vsi, ki so že prebrali vse knjige za bralno značko in obvezno branje, so bili pohvaljeni. Pohvale in graje so podpisali člani razrednega pionirskega odbora in tovarišica.

Zapisnikarica je bila Saša.

KATARINA VRHOVNIK, 4. a
OŠ EDVARDA KARDELJA

● Skoraj vsi delamo v krožkih

Na naši šoli smo skoraj vsi učenci od 1. do 4. razreda vključeni v zunajšolske dejavnosti. Nekateri, ki jim šolsko delo ne dela težav, so vključeni v več krožkov, nekateri pa samo v enega.

Obiskujemo krožke tujega jezika, ročnega dela, gimnastike, ritmike, pevski zbor, novinarski, nogometni, rokometni, kolesarski, lutkovni, recitacijski in gospodinjski krožek. Mnogo učencev je tabornikov.

ŠPELA ČERNE
in MATEJA ZUPANČIČ,
novinarski krožek nižje stopnje
OŠ EDVARDA KARDELJA

● Naša šola

V naš šolski okoliš spadajo naselja Vevče, Kašelj, Studenec, Slape in Polje. Naša šola je ena največjih šol v Sloveniji, saj jo obiskuje kar 1190 učencev na nižji stopnji 592, na višji 598. Od vseh teh učencev jih hodi v oddelke podaljšanega bivanja 224, v vevškem vrtcu pa jih je vključenih 138. Na naši šoli poučuje 64 učiteljev. Za čistočo prostorov skrbi sedem snažilk, za malico in kosila pa šest kuharic. Ves trud kuharic pa ni zaman, saj malica kar 1100, kosi pa 310 učencev. Šolske prostore ogrevata dva gospodarja — hišnika, ker nimamo kurjačev. Naša šola ima tudi popolno svetovalno službo: psihologinjo, pedagoginjo, socialno delavko in logopedinjo.

UČENCI
NOVINARSKEGA KROŽKA
NIŽJE STOPNJE
OŠ EDVARDA KARDELJA

Kratko, pa jasno

Prišli so prvi predlogi za letošnje mladinske delovne akcije. Naša občinska konferenca bo sodelovala na dveh republiških akcijah (v I. izmeni akcije Kras 82 in v III. izmeni akcije Goričko 82) in dveh zveznih (zunaj SRS, v II. in III. izmeni; kraji akcij še niso določeni in jih bomo objavili kasneje). Letos bomo zopet organizirali tudi lokalno MDA (okvirno od 1. do 14. julija).

Za vse akcije že sprejemamo prijave, zato pohitite.

●

Letošnja tradicionalna akcija Mladi pesniki, pisatelji, fotografi in likovni ustvarjalci bo imela tri kategorije:

1. za najboljši spis, pesem ali igro na temo:
— NOB, kot jo pojmuje moja generacija
— Mladost v današnjem času
— Domišljija ne pozna meja
— Šport me navdušuje

— 2. za najboljšo fotografijo na temo:
— Moj prosti čas
— Športni utrinki

3. za likovno delo – tu je tema poljubna.

Rok za oddajo del je 12. februar!

●

V četrtek 14. januarja smo se prvič zbrali brigadirji na svojem tradicionalnem srečanju, kjer smo obujali spomine na mladinske delovne akcije. Pri tem nam je »pomagal« ansambel vojašnice Bratstvo in enotnost. Srečanje smo zaključili z obljubo: »Vidimo se na letošnjih akcijah!«

●

30. januarja bo na svoj prvi pohod odšla mladinska pohodna enota naše občinske konference. Pot jo bo vodila od Jevnice do Velike Štange in prek Tujega grma do Janč. Kdor želi sodelovati, se lahko prijavi na OK ZSMS Moste-Polje, Proletarska 1, telefon št. 441-035.

F. B.

Pohitite na razstavo

Le še nekaj dni — do 31. januarja — bo doprta razstava fotografij Erica Polmana, svobodnega fotografa in dizajnerja iz Utrechta na Nizozemskem, in sicer v prostorih knjižnice Jožeta Mazovca v zgornjem nadstropju KD Spanski borci.

Razstava je uglašena pretežno na glasbeno tematiko. O svojih fotografijah meni Eric Polman sam: »Veliko sem snemal lokalno glasbeno dogajanje v Utrechtu in Amsterdamu. Ni me zanimala novovalovska publika, pač pa glasbeniki. Ti delajo mnoga leta izjemno trdo in nekateri dosežejo uspeh, večina pa jih potone v pozabo. Pretežno so to amaterji. Dogajanje na glasbeni sceni je posneto tako rekoč v sosednji ulici, menim pa, da je tipično za Nizozemsko. Punk gibanje je pri nas v zatonu, novi val pa ostaja popularen.

Drugi, manjši del fotografij, zajema kratke vtise s potovanj zadnjih dveh let; po nekaj posnetkov od vsake teme.«

VABLJENI!

Železniško gospodarstvo Ljubljana — Centralne delavnice, Zaloška cesta 217, objavljajo

PROSTA DELA IN NALOGE SNAŽILKE

v centralnih delavnicah ŽG Ljubljana — delovni skupnosti skupnih strokovnih služb na Zaloški cesti št. 217-II.

Pogoj: osnovna šola

Delovno razmerje bo sklenjeno za nedoločen čas s polnim delovnim časom in enomesečnim poskusnim delom. Delo je v popoldanskem času.

Pisne prijave sprejema komisija za delovna razmerja skupnih strokovnih služb ŽG Ljubljana — centralnih delavnic na Zaloški cesti št. 217-II. petnajst dni od dneva objave.

SAMO STRELEC KOMENTIRA

VPRAŠANJE

Slišal sem, da gradimo v Mostah mavzolej. Je to res? Ali imamo res denar za vse neumnosti?

Mi lahko poveste, če so govorice resnične in komu je mavzolej namenjen?

ODGOVOR

Prav ste slišali — tudi mavzolej gradimo v Mostah. Vidite ga ob Šmartinski cesti, takoj za novo stavbo Emone.

Namenjen pa je bančnim delavcem. Prišel jim bi kar prav, saj nimajo sredstev, da bi jih delili.

Zbodel je MAM, narisal pa JOŠ

Naša SKUPNOST
glasilo SZDL Ljubljana-Moste-Polje

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze Ljubljana Moste-Polje.

Predsednik izdajateljskega sveta je Slavko Gerlica, podpredsenik pa Bogdan Šturm.

Glasilo urejajo: Janez Jančar, Darja Juvan, Marina Juvančič, Franc Mandeljc, Cveto Pavlin, Jože Petek, Milan Pritekelj (glavni in odgovorni urednik), Janez Ribnikar in Mile Štimec, tehnični urednik Janez Šuster, Izhaja štirinajstdnevno v 23.600 izvodih.

Rokopisov ne vračamo. Objavljene prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih prek žiro računov ali blagajne uredništva. Izplačila zapadejo v 60 dneh po objavi.

Uredništvo in uprava: Ob Ljubljanici 42, tel. 447-817, tekoči račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48043. OK SZDL Ljubljana Moste-Polje, Naša skupnost. Tisk: tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na domove.

Število za vsakdanjo rabo

K

SEDMICA (da ne bo pomote, naj jo napišemo še takole: 7) je tista številka, ki spremlja človeka od rojstva do groba. Teden ima SEDEM dni, v pravljicah straši SEDMEROglavi zmaj, prelepa Sneguljčica je našla zatočišče pri SEDMIH gozdnih palčkih in ljubljenka otrok, pikapolonica, ima na svojih rdečih pokrovkah SEDEM črnih pik; že odrasli slejkoprej spoznamo, da čez SEDEM let vse prav pride in ko za vselej zatisnemo oči, opravijo žalujoči za nami poslovilno SEDMINO. Obrnimo štrleči nos, kamor hočemo, brez te šmentane SEDMICE ne gre. Ne gre in ne gre, pa pika!

Zategadelj se nam nehote vsiljuje odrešilna misel, da bi kazalo SEDMICO uporabiti tudi kje drugje. Recimo tam, kjer doslej iz neraziskanih vzrokov še ni prišla do svoje zaslužene veljave; recimo v pisarnah. Ni namreč nobenega dvoma, da bi nam v sedanjem resnem času stopnjevanih naporov naše samoupravne socialistične družbe za čimprejšnjo dosego gospodarske stabilizacije šmentano prav prišlo, ko bi tudi za pisalnimi mizami od predpisanih osem ur zares delali vsaj 7 (beri: SEDEM!). Javna tajnost je, da prav v teh okoljih za pravo delo marsikje ne izkoristimo niti polovice razpoložljivega časa. Precej ga gre namreč »v franže« za kuhanje in pitje prave kave, za razvlečene zasebne telefonade in za živahen, a povsem neproduktiven klepet. To pa je nedvomno velika družbena škoda, saj SEDMICA že od nekdaj neovrgljivo dokazuje, kako zna biti splošno koristna...

H-om